

akkor számára kritikus jelentőségű, hogy azok megbízható, jó szövetségesei legyenek. A meghatározó kérdések, hogy az üzleti élet szereplői közül miről ismerszik meg az ilyen partner, hogyan választhatjuk ki azokat magunknak, másrészt hogyan mutathatjuk meg másoknak, hogy mi is ilyen szövetségeseik lehetünk. Mindennek a kiemelkedően nagy horde-rejét az adja, hogy a mai (világ)gazdasági környezetben a cégeknek egyre inkább létfontosságú, hogy a versenyképességük fenntartása érdekében szövetségekre támaszkodjanak az erőforrásaik optimális kiaknázása, és kiegészítése érdekében. Erről szól a könyv, amely részletes, alapos, s főként a gyakorlatban igazán jól használható útmutatással kíván szolgálni ehhez. Darby kiemeli, hogy a kutatások és felmérések szerint az üzleti világ fejlődése az ilyen szövetségekből kialakuló, rugalmas alkalmazkodásra képes, „virtuális” szervezetek térnyerése felé halad, és az ebben való sikeres előbbre jutást segíti műve. El-

mondja azt is, hogy jóllehet a lét-rejövő ilyen szövetségek száma folyamatosan növekszik, a belőlük megmutatkozó sikerek aránya drámaian alacsony marad – ez pedig azt sugallja, hogy a reájuk vonatkozó ismeretek és tapasztalatok, valamint optimális megoldások növekvő állományának nagy része mintha nem jutna el a cégekig. Ebből viszont azt is kiolvashatjuk, hogy amelyik cég ma képes a piacon kívánatos üzleti szövetségesnek mutatkozni – magán viseli az „alliance brand” fényét –, az ezzel igen jelentős versenyelőnyre tehet szert.

Három kritikus tényezője van annak, hogy a szövetség jelentős értéket teremtsen a cég számára: 1. Legyen képessége azt létrehozni, 2. A megfelelő partnerei legyenek, 3. A kapcsolatok hatékony struktúráját építsék ki. Mindez természetesen még mindig csak a szükséges, de nem elégséges feltétele a sikernek. Az is kell hozzá, hogy a cég képes legyen jól kiaknázni az ezekkel megnyíló lehetőségeket. Ez utób-

bi már eleve onnan indul, hogy a szövetséget soha nem szabad célként kezelni, hanem mindig csak eszközként arra, hogy hatékonyan hozzájáruljon a valódi üzleti cél eléréshez, a cég verseny- és jövedelemtermelő képességének folyamatos erősítéséhez. Ennek megfelelően, a szövetséget, pontosabban a cég szövetségeseinek rendszerét mindig úgy kell építenie, kezelnie, formálnia, hogy általa a lehető legjobban tudjon alkalmazkodni mind az őt ért kihívásokhoz, mind a piac által kínált lehetőségekhez. Kegyetlenül bonyolult, összetett, nehéz feladat, de hathatós eszköz a fennmaradáshoz. Az innen meríthető tudás pedig hathatós eszköz lehet ennek megvalósításához – annál is inkább, mert a kötet a szövetségek széles köréből és különféle fajtáiból nyert ismeretek és tapasztalatok összegzését kínálja.

*Osman Péter
a közgazdaságtudomány
kandidátusa*

SUSANNA BURICCHI

Érett reneszánsz és manierizmus

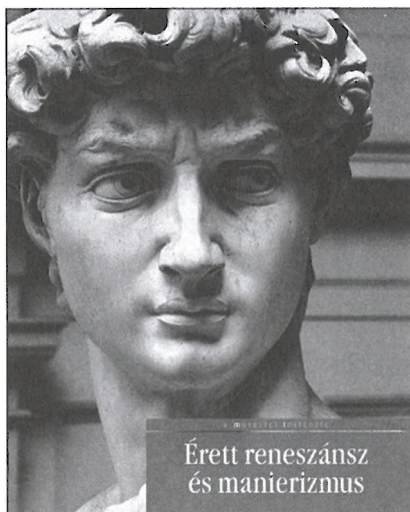
Corvina Kiadó, 2006 – A művészet története sorozat

Első darabjának, Az ókori Közel-Kelet művészete c. kötetnek az ismertetésekor (Marketing & Me-

nedzsment 2007/1. sz.) elmondtuk, milyen kiemelkedő értéknek ígérkezik ez a sorozat. Új kötete is igen

meggyőzően bizonyítja ezt. Lenyűgöző bemutatását adja kultúránk egy csodálatos korszakának.

A reneszánsz az európai kultúra történetének egyik legfényesebb korszaka, s nem is csak azért, mert a művészetek alkotásainak bámulatosan gazdag és sokszínű kincsesládát köszönhetjük neki – amelyből gyönyörű válogatást láthatunk itt is. Ennél is fontosabb, hogy a reneszánsz a modern gondolkodás megszületésének bársonyos forradalma. E kultúrában az építészeti és művészeti stílusok rendeltetése a modern kor eljöveteleig az volt, hogy mindenki számára hirdessék azokat az alapvető szellemi értékeket, amelyek felé a gondolkodásnak és az életvitelnek fordulnia kell, azaz nagyhatású /tömeg/kommunikációs eszközként szolgáltak. Az újjászületés (rinascimento) korszaka alapvetően új stratégiát tett meghatározóvá a gondolkodás, vele a közélet, és az emberek életének alakításában, és ezzel olyan új fejlődési pályára állította Európa szellemi életét, amely rendkívül fontos szerepet játszott a modern világ gyökereinek kialakulásában. Megteremtette az igényt, és megnyitotta az utat, hogy az ember az evilági életben, annak kulturális értékeiben keresse szellemének és életvitelének kiteljesedését. Megtartva a vallás, valamint a földi hatalom iránti kötelező tiszteletet is, nagyrészt ennek szolgálatába állította a művészeteket, és ennek képére formálta azok mondanivalóját és eszköztárát. A művészetek bőkezű mecénásait a felvilágosult(nak látszani akaró) nagyságok, és az őket utánzó gazdag polgárok szerepmódjává tette, a

művészt pedig az Isten, a vallás és/vagy a földi hatalmak névtelen szolgájából, a megbecsülendő alkotó rangjára emelte – ami önmagában is igen jelentős lépés volt az alkotó ember modern világa felé. Nagy része annak, amit ma európai szellemi értéknek becsülünk, itt vette kezdetét, és nélküle ma sokkal szűklátókörűbb, sötétebb, butább lenne a világ, és benne mi magunk is.

A gazdagon és gyönyörűen illusztrált kötetben a legjobb stílusú művészettörténeti előadást kapjuk. Igen tartalmas és szakszerű áttekintést és értékeléseket ad, ugyanakkor érdekes és olvasható. Mindenekfelett pedig megragadó érzékletességgel magyarázza a két stílus kibontakozásának, fejlődésének folyamatát, állítja elének annak iskoláit, kiemelkedő alkotóit és alkotásait. A mélyebb megértésben, s részben a szakértők látásmódjának megismerésében pedig jól segít, hogy sok bemutatott alkotásról mű-

elemzéseket olvashatunk. Találunk továbbá tematikus mini-eszszéket is, pl. a festők önarcképeiről, vagy a centrális alaprajzú épületekről.

Kétharmada az itáliai reneszánsz érett korszakának csúcspontjait, a legnagyobb alkotókat és munkásságukat mutatja be. A továbbiakban a manierizmus legjavát állítja elének, amely a reneszánsz és a barokk közötti átmeneti korszak sajátos stílusa volt. Előbbit a szépség és a gazdagság hangsúlyos, ám fegyelmezett kiemelése jellemezte, míg a barokk ebben már a féktelen, nemegyszer öncélú tobzódásig jutott. A manierizmust – olvashatjuk – a reneszánsz világának válsága, és a művészek útkeresése hívta életre. Az Encyclopaedia Britannica és vele a Britannica Hungarica szerint az 1520-as évektől kb. az 1590-es évekig uralkodó irányzat volt Itáliában. Firenzéből és Rómából indult, áterjedt Észak-Itáliára, és végül Közép- és Észak-Európa nagy részére. Csodálatos alkotásokat, és olyan neveket látunk ebben a részben, mint pl. Michelangelo, Benvenuto Cellini, Tiziano, Tintoretto, az építész Palladio. Az áttekintés itt is túlnyomó részt Itáliáról szól, egy sajnálatosan rövid, izgalmas fejezet viszont felillant valamiképp e két nagy irányzat európai kisugárzásából is.

*Osman Péter
a közgazdaságtudomány
kandidátusa*